

TISKOVÁ ZPRÁVA

Julia Koudela Hansen-Löve: Blind spot

Kurátor: Petr Vaňous

Termín výstavy: 16. 9. – 6. 11. 2022

Vernisáž: 15. 9. 2022, 18 hodin

Místo konání: Galerie Vyšehrad (nad Libušinou lázní)

Julia Koudela Hansen-Löve (nar. 1975 ve Vídni) – Od roku 1993 dlouhodobě pobývala v ČR. V I. 1995 – 2001 absolvovala Akademii výtvarných umění v Praze (ateliér Malba I, Škola prof. Jiřího Sopka). V I. 2001-02 pokračovala ve studiu na Hochschule für bildende Künste Dresden (ateliér malby a grafiky, prof. Hans Peter Adamski). V I. 2002 – 2010 žila v Berlíně. V roce 2006 čerpala Stipendium der Käthe-Dorsch-Stiftung (Berlin). V r. 2011 se provdala a přijala příjmení Koudela Hansen-Löve. Žije a pracuje v Praze. Kromě volné umělecké činnosti se věnuje překladům literárních děl z českého do německého jazyka. S díly autorky jsme se mohli setkat naposledy například na samostatné výstavě Na konci plotu (2019, Trigon, Praha) nebo na společném projektu Nostalgie jako avantgarda (2020, Rear Gallery, Pragovka, Praha).

Blind spot

Malířské dílo Julie Koudely Hansen-Löve je od počátku charakteristické smyslem pro introspekci, hru symbolů a dialogičnost forem. Jsou to právě vztahy volených atributů a prvků, které vytvářejí obrazové konstelace tak, že se vzájemně prorůstají a narušují tím rozlišitelné hranice a s nimi i malířské plány. V obrazech Koudely Hansen-Löve není řešen vztah figury a místa jako čehosi fyzikálně odděleného, samostatného, nýbrž jako vztah k tomu, co bychom mohli nazvat “místem paměti” vyjevovaný skrze časovou rovinu malířského procesu. Obraz je založen jako “událost v čase”, jako “rostoucí organismus”, na jehož časosběrném růstu se podílí mnoho faktorů. Především je to smysl pro experimentování s výrazovými prostředky malby, které tak, jak jsou autorkou použity, reflektují samotnou roli času ve vyjevování a opětovném skrývání konstelací, které nikdy netrvají navždy, nýbrž jsou v principu výsledkem neustálé proměny.

Tomu odpovídá také vlastní “hledání námětu”, který se zvětňuje a opět mizí v samotném procesu malby. Je to neustále se proměňující vztah mezi pevností tvarů (princip konstruktivní) a relativizujícím časem (princip transformace). Lidská pozice v rámci těchto daností je pouze zdánlivě stabilní. Ve skutečnosti určité mechanismy našeho vědomí zpomalují vnímání těchto permanentních proměn, které se netýkají pouze našeho okolí, ale i nás samotných. Dílo Julie Koudely Hansen-Löve odkazuje k této “nestabilitě” jako k přirozenému principu světa, který se neustále obnovuje, a to jak ve své vitalitě a růstu, tak ve své smrti a zániku. Dialogičnost forem v sobě obsahuje dialektická napětí mezi polaritami našeho myšlení, vnímání a cítění. Svět je vnímán jako rozporný, proto je nutné vydat se za hranice běžných jevů a běžných smyslových zkušeností směrem do vnitřních ústrojí fenoménů. Je nutné tyto fenomény intuitivně proniknout, rozkrýt, obnažit, aby vydaly svá tajemství. To autorce umožňuje volba malířského výrazu jako analogického nástroje k procesu “vyjevování”, “ukazování”, jež se ale vždy pohybuje v samotném rozhraní opačného jevu - “skrývání” a “mizení”. I v tomto směru se v díle Koudely Hansen-Löve potvrzuje vyrovnávací pohyb dialektického napětí, které vše udržuje v životodárné a smysluplné dynamice.

Název výstavy **Blind spot** (Slepý úhel) poukazuje na specifickou medialitu obrazu, která přijímá různé modelační přístupy (šablony, tiskátka, krajky, malbu, skvrny), aby z “řízené náhody” vytvořila vlastní rovinu formátování toho, co má být “zjevováno” či “ukazováno” a co se poodkrývá ve volených námětech

a názvech děl. Ovšem s plným vědomím skutečnosti, že obraz nevykresluje dokonalý otisk nadčasové idey, nýbrž naopak, že jakýkoliv pokus o obrazovou fixaci věcného stavu je zároveň vstupem do zcizující a přetvářející proměnlivosti času a paměti. Autorčiny malby jako by byly fotografickými vývojkami, v nichž se za určitých světlocitlivých podmínek (myšleno metaforicky) zrcadlí staticky neukotvený obraz, nebo spíše jeho nehmotná aura. Vizualita tu nabývá esenciální povahy. Přijímá výsledky řízených náhod, které vytvářejí podloží pro “připomenutí” konkrétní formy, nebo prostřednictvím konstelace vyvolávají nejednoznačné asociace korespondující s vrstvami lidské zkušenosti, jež jsou však rozptýlené v čase jako paměť a jako vzpomínka. Obrazy vznikající frontálně připomínají tapety, záclony či závěsy. Jejich struktura je však opticky prostupná, proto i jejich “oddělující” funkce je pouze symbolická. Vidíme skrz, ale zase ne úplně. Je to spíše jev průsvitnosti, nežli průhlednosti, co nás vede do nitra obrazu, do jeho hlubinné dimenze, kde je umístěn cíl našeho vhledu - figura, nebo předmět (relikvie). A je to právě tento moment, který nás zase vrací zpět z hlubinné dimenze obrazu na jeho povrch, kde se odehrál první kontakt se spatřeným. Zrak jakoby se postupně vbouřoval do malířské roviny a opět byl vykazován ven. Jako by tu bylo malířskými prostředky otevíráno cosi z hlediska lidské zkušenosti velmi podstatného, co je však zároveň vědomě střeženo, a co tedy z hlediska subjektu setrvává ve stavu probuzené a drážděné zvědavosti. Julie Koudela Hansen-Löve prosvěcuje skrytosti obrazu, aby jinde poschovávala rozlišitelné znaky do přeskupujících se malířských hmot. Blind spot je onou benjaminovskou “schovávačkou”, prostorem “mezi”, který je definován nalézáním v hledání. Obojí je nikdy nekončící proces, ale vždy otevřený horizont.

Petr Vaňous, kurátor

Schránka, akryl na plátně, 170x 130 cm, 2019

Kontakt:

Národní kulturní památka Vyšehrad

MgA. Bohdana Kolenová

T.: +420 606 937 057

e-mail: kolenova@praha-vysehrad.cz